

La nineta i el rector

Joan Arnau i Serra, Les Planes d'Hostoles

1. So - ta d'un rou - re de ge - no - llons, u - na ni - ne - ta cull bran-qui - llons;
xi - na l'úl-tim gar - bó, de la rou - re - da surt el rec - tor,
5 tora jo te'n vull dar un bé, que quan te moris et pu - ja - rà al cel.

con - ten - ta hi a - na - va amb un ca - bàs, can - ta que can - ta que
vermell com un bit - xo, gras com un truc, al cap de la cor - da
Pe - rò has de fer - me sense re - mis - sio u - na a - bra - ça - da i

8 can - ta - ràs.
ma - na - va un ruc.
un gros pe - to."

4. -No una sola, dues també,
hasta cinc-centes i mil també.
Però ai del meu pare, que mai fa tard,
si ells ens hi atrapa que Déu ens en guard.

5. -Pugi al roure, senyor rector
veure el meu pare si és lluny o no;
el ne fa estelles, n'està distret
per mi des d'ara tot està fet.

6. Puja en el roure, gros i feixuc,
ella d'un *brinco* puja en el ruc,
i en baixar del roure, el senyor rector,
sense abraçada, ruc ni petó.